

Yeniden Kirabilirsiniz

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Şubat 2019

Hakkını teslim etmeliyim kaderin ve kalemin: ikisi de üstüne düşeni fazlasıyla yapmışken söz dönüp dolaşp yine kendime gelmiyor bu sefer ne de olsa tayin edilen bir yolda başıma saplanma tehdidi ile nice sarkıt ile de yüz göz olmuşken...

Kayıtlar bir de açılması unutulmuş kayıt girişleri yine de bizlerin gözünde her birimizin kendine has o t-cetveli.

Vaktiyle hesabını fazlasıyla tuttuğum dünlerin taziyesini de sunduktan sonra illa ki defalarca ölmeliyim ki; yeni ben eski ben'e taziyelerini sunmakta ısrarcı davransın.

Zincirlerimle yazıyorum bu satırları: bana vurulan her pranga ve hareketimi kısıtlayan bir lanet.

Adım yok aslında ve evet, herkes gibi adımın yanına yerleştirilen minik lakaplar var ama yankıları devasa üstelik hiç birini bilmediğim ve merak da etmediğim.

Sözcüklerin başını bağlayıp kullandığım her kelimeyi sözlükten ayıklıyorum ne de olsa sözcük metaforuna yenik düşüyor düşüncelerim ve de çekincelerim.

Aslında ısrarcı olan başka kaynaklar tarafından beyan edilen.

Yasaklıyım pek çok konuda.

Bir ikramı iken hayatın yazmak tıpkı bahşedilen yemeği afiyetle yemek varken, mesul tutulduğum hangi yanlışsa doğrularım zaten çoktan gidiyor.

Üniversite sınavlarına hazırlanırken bile bu denli engellenmemiştim.

Vazife babında sorumluluklarım var öncesinde insan olarak görevlerim: herkes gibi ya da değil zaten benzemek gibi bir dertle asla iştiğal etmiyorum üstüne üstük kendime benzemek ve kendimi tekrarlamak bile fazlasıyla sıkıntı yaratırken...

Belki de farklı bir isimle imza atmalıyım yazdıklarımın altına hatta bedenimi değış tokuş etmeliyim yedieminden maruzat bellediğim hacizli bir malmışçasına değış tokuş etmeliyim duygu ve düşüncelerimi.

Alametifarika adeta derdest olan düzende yuvarladığım sayılar.

Yaşımı ya da geçen zamanı yuvarladığım.

Yuvarlandığım o uçurum ve her halükarda tek parça ayağa kalkabildiğim.

Maruzat filan beyan etmiyorum zire herkes zaten neyi ne amaçla yazdığımı elbette yüzde yüz bilemezken kendime nota koyup düz tabanlı bir yürek sesini öldürüp geniş ölçekli bir harita olmayı temenni edip benliğimdeki dağları, ovaları ve tünelleri bir bir çiziyorum yüreğimdeki resim aralıksız beni uyarırken.

Bir lanete uğramışçasına hayatım ve bir de izah etmek adına asla mücadeleyi de elden bırakmadığım.

Gün devingen.

Mizaç değişken.

Ama sabit veriler hala sırtıp duruyor yine de somurtuk bir kelamla kendime yüklenip en çok içimde takla atan cümlelerin kulağını çekiyorum.

Kullanmamam gereken sözcükler var yine de dilimde tüy bitse de hala vazgeçmediğim duygular ve insanlar.

Konu nasıl açıldıysa o sabitlikte ilerlemiyor ve illa ki söz dönüp dolaşıp insana geliyor.

Açılımdaki zarafet.

Ama insan denen canlının asla vazgeçmediği ihanet.

Ara ara soluklandığımız...

Soluduğumuz cümleler ve de...

Kifayetsiz olan anlatım değil sadece marazi bir yönümüz iken birbirimizi mercek altına almak...

İçine gömüldüğüm o lahit ve kabir azabından asla korkmadığım.

Yana yakıla dert yandıklarım: adı bende saklı.

Gözlem ya da gönül gözü aslında içimize ansızın doğan bir güneş asla da izahı olmayan ve tevekküle dalıp tefekkür yüklü bir gönül ile artık kimseye bir şeyleri inandırmaktan da vazgeçmişken ama kendime veryansın ettiğim karmaşık duygularımdan da sorumlu değilken ne de olsa karşılığı olmayan duyguların ve bir cevap aramadığım soruların illa ki birden fazla müsebbibi var.

Rotamla.

Notamla.

Yoksunluğumla ve herkes gibi içime gömdüğüm o sihri iken şehrin ve şehir sakinlerinin ve aslında kendime ait gördüğüm yalnız şehrin acı müdavimi iken kalemim ve kendimi derleyip toplayıp paket yapıp yine kendime postaladığım kocaman bir karton kutuda oram buram kırılmasın diye de sağıma soluma destek yaptığım yastık benzeri imgelerle rahatım da fazlasıyla yerindeyken...

Ne ilginç oysa ne de olsa şimdiye kadar defalarca kendimden ve kalemimden cayıp kendimi artın nasıl olduysa sonsuzluğa postalamadıysam...

Kutunun üzerinde yazana dikkat ettiniz mi peki?

Olsun siz yine de okuyun:

“Dikkat etmeniz gerekmez ne de olsa içinde kırılacak eşya yoktur. Yeniden kırabilirsiniz!”